

1.7.2 Ο ρόλος του δασκάλου στη δημιουργία κοινωνικο-μαθηματικών κανόνων

Σε μια τάξη όπου οι μαθητές πρέπει να αποφασίζουν και να επιλέγουν μεταξύ πολλών δηλώσεων και δράσεων αυτές που πραγματικά έχουν μαθηματικό ενδιαφέρον δημιουργείται η ανάγκη της ύπαρξης πλαισίων και κανονιστικών ρυθμίσεων που θα τους βοηθήσουν να ενεργούν κατάλληλα. Ο ρόλος του δασκάλου, όπως αναφερθήκαμε και αλλού, είναι να προωθήσει την θέσπιση κοινωνικο-μαθηματικών κανόνων οι οποίοι για να έχουν λειτουργική αξία πρέπει να είναι αναγκαστικά αλληλεπιδραστικοί. Έχουμε ήδη διαχωρίσει τους κοινωνικούς από τους μαθηματικούς κανόνες. Αν και είναι εύκολο να κατανοήσει κανείς πως μπορούν να εγκαθιδρυθούν σε μια τάξη οι κοινωνικοί κανόνες θα αναφερθούμε σύντομα σε δυο επεισόδια από τις έρευνες των Cobb, Yackel, και Wood όπως συνοψίζοντας τις περιγράφει σε ένα άρθρο της η Wood (1993). Στο άρθρο παρουσιάζονται επεισόδια από μια τάξη που οι ερευνητές μελέτησαν διεξοδικά και επεξηγούν τους τρόπους με τους οποίους ο εκπαιδευτικός μέσω της αλληλεπίδρασης ανέπτυξε τα γενικά κοινωνικά πρότυπα:

- **Η δημιουργία ενός περιβάλλοντος για μάθηση μαθηματικών κατά την πρώτη εβδομάδα του σχολείου,**

Στο επεισόδιο περιγράφεται με ποιον τρόπο υλοποιήθηκε η πρόθεση του δασκάλου να κατασκευάσει ένα κοινωνικό πλαίσιο μέσα στο οποίο οι μαθητές θα μπορούν ελεύθερα να εκφράσουν τη μαθηματική σκέψη τους. Ο δάσκαλος έβαζε τους μαθητές στη θέση να πρέπει να πρέπει να παραδέχονται το λάθος τους μπροστά στο σύνολο της τάξης. Στη συνέχεια, ο δάσκαλος ξεκίνησε ρητές παρατηρήσεις: « *Αγόρια και κορίτσια, ακόμη και αν η απάντησή σας δεν είναι σωστή, με ενδιαφέρει πλέον να έχουμε τη γνώμη σας. Αυτό είναι το σημαντικότερο. Δεν πρόκειται να παίρνουμε πάντοτε σωστές απαντήσεις, αλλά θέλουμε να προσπαθήσουμε.*» Η πρόθεση του Δάσκαλου σε αυτό το επεισόδιο ήταν να εγκαταστήσει ένα πρότυπο αλληλεπίδρασης που θα αποτελούσε τη βάση για τις δραστηριότητές τους στο: **πώς θα μιλήσουμε για τα μαθηματικά.** Αυτές οι αμοιβαίες υποχρεώσεις και προσδοκίες αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγμάτευσης και επαναδιαπραγμάτευσης από το δάσκαλο και τους μαθητές στα επόμενα μαθήματα ώσπου εγκαταστάθηκε ένα πρότυπο αλληλεπίδρασης που αποτελούσε ένα συμφωνημένο σύνολο κανόνων για τις δραστηριότητες στην τάξη τους. Μέσα σε αυτήν τη μορφή αλληλεπίδρασης που γίνεται πρότυπό με τον τρόπο που